

**Δε με καθορίζει η εποχή μου, που στάζει σπέρμα και κακοπληρωμένο ιδρώτα
Με καθορίζουν όμως τα όνειρά μου κι όσα δεν πρόκειται ποτέ να 'ναι δικά μου**

Αυτή η πόρτα που περνάς δεν είναι η πόρτα ενός club. Το club πλασάρει ατμόσφαιρες (punk, rock, metal ...) τις οποίες καλείσαι να καταναλώσεις για να διασκεδάσεις στον χρόνο που δεν σου κλέβει η δουλειά, το σχολείο, η τηλεόραση, οι "υποχρεώσεις" ...

Το εμπόρευμα (είδη μουσικής) είναι συγκεκριμένο και οι ρόλοι (πόρτας-νταβά, κοινού-πιστού, καλλιτέχνη-θεού) μοιρασμένοι εκ των προτέρων.

Εμείς έχουμε δει το θέμα της διασκέδασης διαφορετικά. Δεν γουστάρουμε κανένα εργολάβο-ειδικό να οργανώνει τη διασκέδαση για εμάς, χωρίς εμάς, χωρίς την μοναδικότητα του καθενός μας. Παίρνουμε στα χέρια μας την ανάγκη "να περνάμε καλά" και φτιάχνουμε τους δικούς μας χώρους με την δικιά μας αντίληψη για την διασκέδαση-ψυχαγωγία απορρίπτοντας την διασκέδαση-κατανάλωση που προσφέρει το club.

Η διασκέδαση για μας είναι γιορτή όπου ο καθένας είναι ελεύθερος να συμμετάσχει με την διαφορετικότητά του, να μιλήσει, να γνωριστεί με κόσμο παίρνοντας τον χώρο και τον χρόνο του στα χέρια του υπεύθυνα, χωρίς να αδιαφορεί για τις ανάγκες και τις υποχρεώσεις των άλλων. Μιλάμε για ενεργή συμμετοχή και όχι στείρα κατανάλωση ατμόσφαιρας. Ανάγκη μας είναι η επικοινωνία, η έκφραση και η δημιουργία για να δώσουμε σημασία και ποιότητα στον χρόνο μας.

Δεν είμαστε ξεκομμένοι στο δικό μας trip. Είμαστε ένα ζωντανό κομμάτι μιας γειτονιάς σε μια μητρόπολη που αργοπεθαίνει. Προσπαθούμε να παρέμβουμε άμεσα στον χώρο της καθημερινότητας μας με τα στοιχεία που μας χαρακτηρίζουν. Σαν κάθε σπίτι σε μια γειτονιά έχουμε υποχρεώσεις και ευθύνες απέναντι σ' αυτή. Δεν θέλουμε να μας συμπαθήσει ούτε θέλουμε να επιβάλλουμε την δικιά μας κουλτούρα. Θέλουμε η γειτονιά να γνωρίσει αυτήν την κουλτούρα και τα χαρακτηριστικά της.

Η εικόνα που δίνει το σπίτι διαμορφώνεται πέρα από τους άνθρωπους που ζουν σ' αυτό, από τους ανθρώπους που συχνάζουν σ' αυτό. Κοιτώντας την εικόνα του σπιτιού κατά τη διάρκεια της πρώτης συναυλίας (27-9) βγάζεις το συμπέρασμα ότι το σπίτι είναι ένα αποκούμπι για τον κάθε λογής απογοητευμένο, που απλώς ήρθε να καταναλώσει το drug του υπο τους ήχους κάποιων συγκροτημάτων. Ως ναρκωτικό αντιλαμβανόμαστε οτιδήποτε αδειάζει την ενέργειά μας και μας εθίζει στη μιζέρια του. Σε καμιά περίπτωση τα ναρκωτικά και η απογοήτευση δεν είναι το πρόταγμα μας. Η λογική του "γίνομαι λιώμα για να διασκεδάσω" δεν έχει καμιά σχέση με τη λογική "επικοινωνώ-δημιουργώ για να διασκεδάσω" που αποτελεί την φιλοσοφία μας. Το να μοιράζονται ρόλοι ανάμεσα στον κόσμο που έρχεται στη Villa Amalias αποτελεί ήττα των προσπαθειών μας για απαλλαγή από συμπεριφορές-καλούπια (πανκ, "λιώμας", "παλιός" κλπ) και για την δημιουργία μιας καλλιεργημένης συνείδησης της κουλτούρας μας και τις διαφορετικότητάς μας.

Το πανκ για μας είναι απλά μια μουσική με πολλές υποδιαίρεσεις. Δεν είναι το πανκ που μας χαρακτηρίζει αλλά το hardcore (σκληροπυρηνικός). Είμαστε σκληροπυρηνικοί στην αντίληψη μας για την δημιουργία και τον ρόλο της καθώς και για την διασκέδαση και την ψυχαγωγία. Σκληροπυρηνικοί στην θέληση να διευρύνουμε το ρήγμα με την κοινωνία του εικονικού, της εκμετάλλευσης και της μιζέριας. Έτσι hardcore δεν είναι απλά κάποια είδη του πανκ αλλά οτιδήποτε περιλαμβάνει τα παραπάνω στο σκεπτικό του. Είμαστε ανοιχτοί σε όλα τα είδη της μουσικής. Απλά οι συγκυρίες είναι τέτοιες ώστε παλιότερα και τώρα την προσπάθειά μας να στηρίζουν κυρίως hardcore punk μπάντες.

Η είσοδος που πληρώνεις δεν πάει στην τσέπη κάποιου αφεντικού. Ένας χώρος σαν τη Villa Amalias έχει αρκετές λειτουργικές ανάγκες (επισκευές κτιρίου, ηχητικών) ενώ πολλές φορές στηρίζει οικονομικά και άλλες αυτοοργανωμένες συλλογικότητες. Για να οργανώσουμε ένα live είμαστε αναγκασμένοι να νοικιάζουμε μηχανήματα με μεγάλο κόστος. Σταδιακά καταφέραμε να αγοράσουμε κάποιο δικό μας εξοπλισμό και σήμερα έχουμε φτάσει στο σημείο να είμαστε κάποια χρήματα πριν μπορέσουμε να γίνουμε εντελώς αυτοδύναμοι υλικοτεχνικά. Ελπίζουμε ότι μετά από κάποια live θα έχουμε πάρει τα μηχανήματα που μας λείπουν και θα είμαστε σε θέση να κάνουμε και live χωρίς είσοδο.

Παλεύουμε για έναν πολιτισμό μακριά από τις αστικές αξίες της εκμετάλλευσης, του κέρδους και της εμπορευματοποίησης. Δρώντας όμως μέσα στον αστικό πολιτισμό, η πρακτικές μας για να είναι βιώσιμες εμπεριέχουν στοιχεία του αστικού πολιτισμού όπως οι εμπορευματικές σχέσεις (εισιτήριο, πώληση αλκοόλ, δίσκων κλπ) αλλά χωρίς το στοιχείο της εκμετάλλευσης - του προσωπικού πλουτισμού. Παλεύουμε για την σταδιακή απεξάρτηση από τις σχέσεις εξουσίας και χρήματος στις πρακτικές μας. Όταν η υλικοτεχνική αυτοδυναμία επιτευχθεί η είσοδος θα καταργηθεί με εξαίρεση περιπτώσεις που θα υπάρχουν έξοδα φθορών, αλληλεγγύης σε αντίστοιχα εγχειρήματα ή πληρωμές εισιτηρίων των γκρουπ από το εξωτερικό. Αυτό δεν είναι αντιφατικό, απλά αντανακλά πραγματικές ανάγκες.

Ζητάμε την συνειδητή συμμετοχή και την υπευθυνότητα όλων όσων μοιράζονται τις αγωνίες μας. Τίποτα δεν χαρίζεται όλα κατακτιούνται.

Villa Amalias και Ομάδα Συναυλιών